

2'arin

A Argjum býr ein nokkso sjáldsom ketta, sum eitur Silvia.

Hon fekk navnið Silvia, tí tað var beinavegin okkurt tignarligt við henni, og tí uppkallaðu tey hana eftir svensku drottningini.

Silvia er av einum serligum kettuslag. Hon hevur tumlar og sera login, tí hon er angoraketta. Hon er hvít, svørt, brún og reyð. Einaferð herfyri var hon fyri tí lagnu at fáa krabbamein og hevði tað ikki so gott, men so fekk hon skurðviðgerð, og síðan er hon blomstrað upp.

Nakrar fáar mánaðir eftir, at hon sum kettlingur flutti úr Havn út á Argir at búgva, kom tikin Chess í sama hús at búgva.

Silvia gjørdi Chess bein-

avegin greitt, at hon var komin fyrst, og tí ráddi hon. Tað noyddist Chess at góðtaka, og tey bæði hava sitið væl um sátt.

Chess smæðist nú heldur ikki burtur, tí hon hevur einaferð fingið virðislon sum vakrastu hundur.

Nøkur ár seinni kom ein smágenta í húsini, Natasha, sum nú er háltv tríðja ára gomul. Tað helt Silvia vera í lagi, men Chess var eftir sindur óvundsjúk í fyrstuni. Tað gekk tó skjótt yvir.

Chess og Natasha spæla væl saman, og Chess hevur als einki imóti, at Natasha borar seg inn til hennara. Meðan tey bæði spæla, liggur Silvia sum ein drotning og eygleiðir tey.

Natasha sveyur ofta um náttina hjá mammu og pápa sínum, men har sleppa tey

Nú ein dagin kom Daniel, sum er seks ára gamal og systkinabarn Natasha, heim til Føroya at halda jól. Daniel gleddi seg til at síggja systkinabarnið aftur, tí tey høvdu ikki sæst síðan í summer, og hann fór tí við, tá tey seinnapartin fóru eftir Natasha í vøggustovu. Sjálvandi vóru Chess og Silvia eisini á staðnum
mynd: Kalmar

Silvia er so ráðarík

Hvønn morgun, tá ið mamman ella pápin fer við Natasha í vøggustovu, krevur kettan Silvia at sleppa við

trý ikki at liggja einsamøll. Chess og Silvia sova oftast hjá teimum eisini, og tá er trøngligt, tí Chess vigar 33 kilo.

Silvia heldur sum oftast til í kamarinum, og hon letst ikki um vón, um bara tey vaksnu fara út. Men Chess fer ofta við, tá mamma ella pápi Natasha fylgja dóttirini í vøggustovu um morgunin,

og so vil Silvia eisini við. Tey royna altíð at steingja hana inni, áðrenn tey fara, tí tað eru bangin fyrri, at hon verður yvirkyrd, men Silvia er kvikari enn so. Einki hjálpir at skelda hana ella at nokta henni at koma við. Silvia ger, som hon ætla sær.

Í dagurðatímanum plagar mamma Natasha at ganga

ein túr við Chess, tí slíkir stóir hundar skulu hava motión. Tey sleppa ongantið avstað einsamøll, tí Silvia vil við, og so spáka tey øll trý ein langan túr í grannalagnum.

Tað er so nógv, sum Silvia ikki finnur seg í, og hon ger reglur fyrri, hvat verður tolt og ikki í húsnum. Tí dømis orkar Silvia ikki fyrri

gangi, og um Natasha grætur ella rópar, fer Silvia yvir til mammu gentuna, hyggur hana beint í eyguni, og tað merkir: Fá hatta barnið at tuga!

Mamma Natasha heldur tað vera gott fyrri dóttirina at hava hesi djórini í húsnum, tí øll hava gleði av hvørjum øðrum.

Birita/Randi

Týskvöldið var einki postboð, sum beit nakran hund

SJÓHJÓR SKAALÉ

Tað góða samskipti millum lond hevur gjørt jólaheilsurnar í útvarpinum púra óneyðugar, sæð úr einum praktiskum sjónarhorni. Men hvørki postur, telefon ella telefax hava somu funktion sum hesar heilsur.

Allir henteikarnir eru praktiskir, men teir hava hvørki við sær hugnan ella dæmin í jólaheilsunum. Í teimum finna vit ta felagskenslu, sum framvegis er til í okkara litla samfelag. Hóast nógv kegl og stríð er í gerandisdegnum, so hoyra vit, tá til stykkis kemur, saman. Ein litil familja úti í atlantshavinum.

Men vit eru blivin ein spjadd familja. Meira spjadd, enn gott er. Eisini tað minna jólaheilsur nar okkum á - ikki minst, tá børn senda heilsur til «tríðja A» ella «fjórða B» í heimbygdi.

Flytingin var eisini á skránni í sjónvarpinum týskvöldið. Sendingin kallaðist «Flyggingin úr Føroyum», og var endaliga uppgávan hjá Georg L. Petersen og Christian Høj-Nielsen á blaðmanna-skulanum í Århus.

Tað sigst, at næmingar nír á hesum skula læra, at tað er tað óvanliga, sum er áhugavert. Skal nakað vera ein «soga», so skal tað vera óðrvisi. Tað skal ið hvussu er vera fortalt uppá ein øð-

visi máta. Tann «skeivi vinkulin» er tann besti.

Eitt motto á skulanum sigst vera, at um ein hundur bytur eitt postboð, so er tað eingin soga.

Tann áhugaverda søgan er har, tá postboðið bytur hundin.

Men í próvtokuppgávu-ni hjá Georg og Christiani var eingin óvanlig vinkul. Har var einki óvantað aspekt.

Sum føroyingur valdi Georg at gera hovuðsuppgávu um tað mest upplagda evni, sum er. Og hann gjørdi hana uppá tann mest upplagda mátan. Tann einfaldasta, tann lættasta, tann grýnsta mátan.

Tosað varð við fólk sum eru flutt, og tey greiddu frá orsökini. Tað klaraðu ikki at liva í Føroyum, tí tað var ógjørligt at fáa tað at mala runt figgarliga.

Onkur sum eftir sat, greiddi frá hvussu tómligt tað kendist, nú so nógv vóru farin. Men burtursæð frá tí bleiv tað figgarliga gjørt til tann einasta trupuleikan.

Í Føroyum høvdu fólkinu havt ov lítið av pengum - nú høvdu tey nógv mikið av pengum. Fyrr hevði tað verið ringt - nú var tað blivið gott.

Einki um onnur livsvirði, einki um mentan, einki um sál. Einki um ta felagskenslu, sum kemur til sjóndar í jólaheilsunum í útvarpinum.

Ug trúgvi einki uppá, at hosi fólkinu eru so einföld, sum tey vóru gjørd í teirri mynd, Georg og Christian govu okkum av teimum.

Hyggjarin - ið hvussu er tann føroyski - fekk einki nytt at vita í hesi sending. Har var einki, sum var

óðrvisi. Har kom einki nytt fram.

Føru Georg og Christian eitt sindur niður um yvirflatuna á Føroya størsta vandamáli í nýggjari tíð, so kundu 1.000 originalir vinklar verið valdir; 1.000 originalar søgur verið fortaldar.

Men har var einki originalt. Har var ongantið nakað postboð, sum beit nakran hund.

Útvarpið hevur farnu vikurnar eisini havt sendingar um Føroyingar, sum eru fluttir. Tær hava ikki havt nakað stórt og forpliktandi heiti, uttan bara «Føroyingar í Danmark».

Nógv av samrøðunum hava verið goðar, og tað hevur verið stuttligt at hoyrt, hvussu væl nøgvir føroyingar eru komnir fyrri niðri, og hvussu gott teir trivast.

Tað er gott, at tey flutta vera gjørd sjónlig í fjølmiðlamyndini og har við í okkara felags tilvitan. Tí vit eru blivin ein tjóð, sum er spjadd yvir fleiri - serliga tvey - lond.

Minni gott er tað, at almennu fjølmiðlar nír viðhvørt hava lyndi til at gloyma, hvat teirra størsta skylda er: At geva fólki íortreytir fyrri at trivast í Føroyum - m.a. við at visa á og taka fram tey virði, sum bara eru í Føroyum.

Nógv eru flutt orsakað av figgarligu trøngstøðuni. Men at seta tað at búgva í Føroyum upp sum bara ein spurning um krónur og oyru - sum tað varð gjørt týskvöldið í sjónvarpinum - er blóðskeivt.

Tí eingin býr í Føroyum av praktiskum orsokum, sum Heðin Brú einaferð segði.